

υτοπαρουσιαστικό κείμενο αναρχικής συλλογικότητας Acte

**...και όσοι/ες δεν είναι πια μαζί μας ζουν
στα οδοφράγματα του μέλλοντος...**

Εισαγωγή

Το φθινόπωρο του 2020 συντρόφισσες και σύντροφοι ξεκινήσαμε κάποιες πρώτες συνελεύσεις για την δημιουργία μιας νέας αναρχικής συλλογικότητας. Αποφασίσαμε να συνδυάσουμε τις συζητήσεις για το ποιές θα είναι οι βασικές θεωρητικές θέσεις της ομάδας με συμμετοχή σε κινηματικές δράσεις, συνελεύσεις, καθώς και με αυτόνομη δράση. Αυτό για δύο βασικούς λόγους: να δούμε πως οι πρώτες θεωρητικές σκέψεις γειώνονται στην πράξη και να δεθούμε στο δρόμο με σχέσεις εμπιστοσύνης και αλληλοκατανόησης.

Μετά από περίπου ένα χρόνο συζητήσεων και δράσεων καταλήξαμε στον χαρακτήρα της ομάδας και στις βασικές θέσεις, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί μέχρι στιγμής.

Επαναστατική προοπτική

Κεντρικό σημείο συμφωνίας μεταξύ μας είναι η προοπτική σύγκρουσης με την θεωρία του “τέλους της ιστορίας”. Πιστεύουμε ότι ο καπιταλισμός, το κράτος και η εξουσία μπορούν να ανατραπούν, ότι οι άνθρωποι δεν είναι εκ φύσεως κακοί, ότι η διάβρωση των συνειδήσεων των από τα κάτω από την σύγχρονη κοινωνία είναι αναστρέψιμη και τέλος ότι η υπεροπλία του κράτους μπορεί να ηττηθεί.

Το μονοπάτι που οδηγεί σε μια ανεξούσια κοινωνία είναι μεν δύσβατο, αλλά παραμένει ανοιχτό. Όταν οι καταπιεσμένες και καταπιεσμένοι αυτού του κόσμου πιστέψουμε στις δυνάμεις μας όλα μπορούν να γίνουν δυνατά.

Πολλές επαναστάσεις και κινήματα στο παρελθόν αν και υπερνίκησαν τα όπλα του κράτους και του κεφαλαίου, ηττήθηκαν από τις εξουσιαστικές αντιλήψεις που επικράτησαν στο εσωτερικό τους. Αυτά τα γεγονότα αποτελούν ιστορική μνήμη και παρακαταθήκη που πρέπει να μας οπλίζει με γνώση, επαγρύπνηση και μια ατομική και συλλογική κουλτούρα ώστε να αποφύγουμε την επανάληψή τους.

Ενάντια σε κάθε κυβέρνηση και κάθε κράτος

Αντιλαμβανόμαστε κάθε κυβέρνηση, κάθε καθεστώς και κάθε τύπο κράτους ως εξίσου εχθρικά. Μπορεί να αλλάζουν οι τακτικές που ακολουθούνται σε κάθε ένα από αυτά, η ουσία όμως παραμένει η ίδια: η διατήρηση της εξουσίας της εκάστωτε κυρίαρχης τάξης. Έχουμε βαθιά πίστη ότι μπορεί να υπάρξει μια διαφορετική κοινωνία χωρίς κράτος, χωρίς αρχηγούς και πρωτοπορίες.

Η συμμετοχή στις εκλογές με την λογική ψήφου στο “μικρότερο κακό” ήταν η βασική αιτία ήττας, άμεσης αλλά και μακροπρόθεσμης, πολλών αγώνων. Σηματοδοτεί την απόσυρση από τον δρόμο για σημαντικά κομμάτια αγωνιζόμενων, την εγκατάλειψη οποιαδήποτε απελευθερωτικής προοπτικής, την ανάθεση και την αναζήτηση λύσεων διακυβέρνησης εντός του συστήματος. Οι δυνατότητες αφομοίωσης των κινημάτων είναι ένα πολύ ισχυρό όπλο του δημοκρατικού καθεστώτος, όχι όμως και αήττητο.

Ενάντια στην παγίδα της εθνικής ενότητας

Επιδίωξη κάθε κράτους είναι να δημιουργεί μια πλαστή αίσθηση «εθνικής ενότητας» ώστε να συγκαλύπτει τις ταξικές και κοινωνικές διαιρέσεις και να επιβάλει την κυριαρχία του στους υπηκόους του. Μια πολύ επικίνδυνη παγίδα που για να μην πέσουμε μέσα της χρειάζεται συνεχής αγώνας ενάντια σε κάθε μορφή εθνικισμού και πατριωτισμού.

Εναντιωνόμαστε πολύμορφα στον μηχανισμό του στρατού, έναν μηχανισμό που καταστέλλει εξεγέρσεις, διεξάγει σφαγές, διαχέει τον ρατσισμό, τον σεξισμό, τον εθνικισμό. Στηρίζουμε τους ολικούς αρνητές στράτευσης στην επιλογή τους και στις διώξεις που δέχονται.

Σε καμία περίπτωση δεν θα πολεμήσουμε για κανένα κράτος και κανένα έθνος. Δεν θα πολεμήσουμε για να διατηρηθεί αυτός ο κόσμος, θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για να τον ανατρέψουμε και να χτίσουμε έναν άλλον.

Για έναν κόσμο χωρίς σύνορα

Δεν μας ενώνει τίποτα με όσους εκμεταλλεύονται, καταπιézουν και εξουσιάζουν. Μας ενώνουν τα πάντα με όλους αυτούς και αυτές σε όλον τον πλανήτη που δεν συντάσσονται στην εκμετάλλευση ανθρώπου και φύσης από άνθρωπο. Με όλους αυτούς και αυτές που δεν είναι διατεθειμένοι/ες να παθήσουν επί πτωμάτων για να ανέλθουν ταξικά.

Η αλληλεγγύη με τους μετανάστες που διαρκώς βιώνουν την βία και εκμετάλλευση κράτους, αφεντικών και φασιστών είναι δεδομένη. Θεωρούμε πως η προοπτική κοινών αγώνων μαζί τους, όποτε έχει αυθεντικά συμβεί, ανοίγει πολύ ριζοσπαστικές προοπτικές.

Προτάσσουμε τον πολύμορφο αντιφασιστικό αγώνα ως σημαντική αναγκαιότητα. Έναν αγώνα συγκρουσιακό και αντικρατικό, γιατί ο φασισμός δεν χτυπιέται με νόμους και με δημοκρατικούς θεσμούς, αλλά τσακίζεται στον δρόμο από τον κόσμο του αγώνα.

Όση βία είναι απαραίτητη

Η βία πάνω μας είναι καθημερινή από το κράτος, τα αφεντικά και όσους ενσωματώνουν εξουσιαστικές αντιλήψεις. Θεωρούμε πως δεν μπορεί να αναπτυχθεί κάποιο επαναστατικό κίνημα, αλλά και να καταστραφεί το κράτος και η εξουσία, χωρίς συγκρούσεις και χρήση βίας. Άλλωστε, η παγίδα του πασιφισμού είναι αυτοκαταδικαστική σε παθητικότητα και διαρκής υποχώρηση.

Έχει τεράστια σημασία να χρησιμοποιήσουμε όση βία είναι απαραίτητη. Την χρησιμοποιούμε γιατί αποτελεί μέσο άμυνας και επίθεσης στο κόσμο του σήμερα, που εξουσιάζει και καταπιέζει, αλλά δεν ξεχνάμε πως οραματιζόμαστε μια κοινωνία χωρίς αυτή.

Ένα επίσης, σημαντικό σημείο είναι η μη αποδοχή σεξιστικών διαχωρισμών στην χρήση της. Δεν πρέπει να αναπαράγουμε λογικές του υπάρχοντος για κάποιους που κατέχουν κάποια γνώση, δύναμη κτλ. Για να καταφέρουμε τους στόχους μας δεν θα χρησιμοποιήσουμε εργαλειακά ανθρώπους και θα εκμηδενίσουμε την πιθανότητα παράπλευρων απωλειών. Βασική μας δύναμη είναι η αλληλεγγύη και οι συντροφικές σχέσεις όσων αγωνίζονται.

Ενάντια στην πατριαρχία

Η απόδοση φύλου κατά τη γέννηση αποτελεί την αρχή μια σειράς αναπαραγωγής προκαθορισμένων συμπεριφορικών χαρακτηριστικών που οδηγούν στη δημιουργία συγκεκριμένων ανθρωπότυπων.

Η βία της πατριαρχίας είναι συνεχής και διάχυτη και προκύπτει άμεσα από τους έμφυλους διαχωρισμούς και τις έμφυλες καταπιέσεις. Οι γυναικοκτονίες, οι δολοφονίες τρανς ατόμων, το τράφικινγκ, οι βιασμοί, οι κακοποιήσεις στους χώρους εργασίας, στα αστυνομικά τμήματα, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης κτλ. Ότι ορίζεται σαν “ασθενές” φύλο, ότι θεωρείτε ότι αποκλίνει από τον επίσημο δυϊσμό φύλου και σεξουαλικότητας δέχεται βία.

Η αντεπίθεση απέναντι σε αυτήν την βία χρειάζεται να είναι διαρκής, ο αγώνας αυτός πρέπει να στηρίζεται με όλα τα μέσα.

Παράλληλα στοχεύουμε οι κοινότητες μας κάποια στιγμή να αποβάλουν, με αξιακό και ουσιαστικό τρόπο, τα έμφυλα στερεότυπα και καταπιέσεις .

Πόλεμος στον πόλεμο των αφεντικών

Προτάσσουμε τον πολύμορφο αγώνα σε κάθε χώρο δουλειάς ενάντια σε κάθε μικρό και μεγάλο αφεντικό. Όσοι έχουν αποδεχτεί να κερδοφορούν πάνω στην καταπίεση, να ελέγχουν και να εξουσιάζουν άλλους ανθρώπους είναι εχθρικοί από θέση αρχής.

Αντιστεκόμαστε και τους επιτιθέμαστε με απεργίες, διαδηλώσεις, σαμποτάζ, συγκρούσεις. Με οργάνωση σε ακηδεμόνευτα σωματεία και εργατικές ομάδες, σε σύγκρουση με τις γραφειοκρατικές και κομματικά ελεγχόμενες ηγεσίες του καθεστωτικού συνδικαλισμού.

Σε μια αναρχική κοινωνία μπορούμε να αυτοοργανωθούμε και να παράγουμε ότι επιθυμούμε και χρειαζόμαστε πραγματικά, χωρίς διευθυντές και διευθυνόμενους. Στην βάση της αλληλοβοήθειας, της αυτοδιεύθυνσης και της συλλογικοποίησης της γνώσης.

Ενάντια στην λεηλασία της φύσης και των μη ανθρώπινων ζώων

Ο φυσικός κόσμος εκλαμβάνεται από το κράτος και το κεφάλαιο ως πεδίο κερδοφορίας (φράγματα, εξορύξεις πετρελαίου, χρυσού, αποψίλωση δασών) με καταστροφικά αποτελέσματα.

Η ανθρωποκεντρική αντίληψη και οι θεωρίες ανωτερότητας του ανθρώπινου είδους έναντι των υπολοίπων, οδηγούν σε εξουσιαστικές συμπεριφορές.

Είμαστε ενάντια στη χρήση μη ανθρώπινων ζώων για πειραματόζωα, γούνες, καλλυντικά, αλλά και στον μαζικό εγκλεισμό και σφαγή τους στις βιομηχανίες κρέατος και ζωικών παραγωγών.

Όπως εναντιωνόμαστε σε κάθε εξουσιαστική συμπεριφορά μεταξύ των ανθρώπων έτσι εναντιωνόμαστε και σε αντίστοιχες συμπεριφορές στα μη ανθρώπινα ζώα.

Όλα αυτά δεν θα πρέπει να

προκύπτουν από μια φιλοζωική κατεύθυνση όπως αυτές των ΜΚΟ και του κράτους (όποτε προσπαθούν να προωθήσουν αυτή την εικόνα), αλλά από μια θεώρηση αλληλεγγύης και ενσυναίσθησης.

Τα ανθρώπινα και μη ζώα, η χλωρίδα, ο αέρας, ο υδάτινος κόσμος συνολικά όλος ο φυσικός κόσμος είναι κομμάτια του εαυτού μας και ως τέτοια πρέπει να τα υπερασπιστούμε.

Για το γκρέμισμα και του τελευταίου κελίου

Εντός των φυλακών οι κρατούμενοι/ες βιώνουν ένα διαρκές βασανιστήριο, στέρψη ελευθερίας, αισθητηριακών ερεθισμάτων κτλ. Η φυλακή αναπαραγάγει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά της εξουσίας, των ταξικών, εθνικών, έμφυλων κτλ διαχωρισμών. Αποτελούν την τιμωρία σε όσους/ες δεν πειθάρχησαν, το φόβητρο για όσους/ες το σκέφτηκαν και ως τέτοιες αξίζει και πρέπει να τις καταστρέψουμε.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους πολύμορφους αγώνες τους από τις κινητοποιήσεις, τις ατομικές αρνήσεις, έως τις απεργίες πείνας, τις αποδράσεις και τις εξεγέρσεις. Επιδιώκουμε να συνδεθούν οι αγώνες εντός των τειχών με τους αγώνες εκτός.

Θεωρούμε πως κάθε μέσω αγώνα έχει αξία και υπερσπιζόμαστε τους αγωνιστ(ρι)ές που είναι καταδικασμένοι για ένοπλες ενέργειες. Επιχειρούμε να αποδομήσουμε την κρατική προπαγάνδα, όπως επίσης και τα ιδεολογήματα που καταδικάζουν την ένοπλη βία, παρουσιάζοντας την ως εχθρό των κινημάτων.

Για την λειτουργία της συλλογικότητας

Οι σχέσεις που θέλουμε να δομήσουμε επιδιώκουμε να είναι βαθιές, ισότιμες και ειλικρινείς τόσο στο εσωτερικό της ομάδας όσο και με συντρόφισσες/ους και ομάδες στον αναρχικό χώρο. Με πυξίδα την διαρκή και σε βάθος αυτοκριτική, ώστε να μπορούμε να αναγνωρίζουμε πρώτα και κύρια τα λάθη και τις αδυναμίες μας. Λάθη και αδυναμίες που θα προκύπτουν αφού και εμείς κουβαλάμε τα κατάλοιπα αυτού του κόσμου. Το σημαντικό είναι να προσπαθούμε να μάθουμε από αυτά, ώστε να μην επαναλαμβάνονται.

Πιστεύουμε στην μεγάλη σημασία της συνδιαμόρφωσης και είμαστε σε κάθε περίπτωση ενάντια στην ψηφοφορία, αφού αναπαράγει ιεραρχικές λογικές, προωθεί εξουσιαστικά και εργαλειακά μέσα και έτσι δημιουργεί

φράξιες και στρατόπεδα.

Η εργαλειακότητα δημιουργεί ειδικούς και μη ειδικούς και προωθεί την ανισοτιμία. Η εργαλειακή προσέγγιση ατόμων για τη χρήση τους σε κάποια δράση μας βρίσκει κάθετα αντίθετους, καθώς πλήττει την ισότιμη συμμετοχικότητα, αποκλείει τη δημιουργία συντροφικών σχέσεων, εμπεριέχει κρυφές ατζέντες .

Δικός μας στόχος οι αλληλέγγυες, ισότιμες συντροφικές σχέσεις. Η δημιουργία κοινοτήτων που θα λειτουργούν ανταγωνιστικά με το υπάρχουν και θα επιδιώξουν να φέρουν πιο κοντά την ολική απελευθέρωση, την κοινωνική και ταξική επανάσταση.

Στους στόχους μας αυτούς θα βρούμε εμπόδια, θα συναντήσουμε δυσκολίες, θα κάνουμε λάθη. Επιδιώκουμε πάντα το όραμα της ελευθερίας, αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας, ισότητας, αυτοοργάνωσης, εν τέλη της αναρχίας να είναι ο φωτεινός φάρος που σύμφωνα με αυτόν πορευόμαστε.

Για όλες και όλους αυτές/ούς που αγωνιστήκαν πριν από εμάς, μαζί με εμάς και μετά από εμάς .

Αναρχική συλλογικότητα Acte
acte@riseup.net
acte.blackblogs.org